

[Forsvarsministeren.]

for offentlige arbejder om husets placering på havnen.

Må jeg som min personlige mening i dette spørgsmål føje til, at efter at bevilling fra den høje rigsdags side er givet til dette arbejdes udførelse, efter at det nu har været undersøgt i alle ender og kanter i adskillig tid, må jeg have den opfattelse, at det er rimeligt at opfylde de forventninger, der er skabt i Frederikshavn om en ordning af dette spørgsmål. Derfor mener jeg, at arbejdet må i gang, såsnart som det er muligt, og at det ikke kan strandes på formaliteter. Derfor er min indstilling den, at man i hvert fald fra forsvarsministeriets side i denne sag skal give grønt lys for sagens hurtige og endelige afgørelse.

Landbrugsministeren (Hauch): Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har ønsket at henlede min opmærksomhed på den måde, hvorpå staten yder tilskud til opdyrkning af hedearealer, d. v. s. til selskabet „Hedebruget“. Det ærede medlem mener, at det er urationelt og uretfærdigt, at staten yder selskabet „Hedebruget“ nogenlunde samme tilskud fra år til år, uanset om der i det enkelte år opdyrkes meget eller lidt hede, og det ærede medlem ønsker gennemført en ordning, hvorefter der ydes et bestemt fastsat statstilskud pr. ha opdyrket hede.

Jeg vil i den anledning gerne gøre opmærksom på, at understøttelsen til selskabet „Hedebruget“ på finanslovsforslaget for finansåret 1951—52 er optaget med 300 000 kr., heraf 178 500 kr. som ekstraordinært tilskud, medens der på finansloven for indeværende finansår kun er optaget et beløb på 206 500 kr., hvoraf 85 000 kr. som ekstraordinært tilskud. Jeg tror iøvrigt i modsætning til det ærede medlem, at man må regne med, at statens udgifter til tilskud til selskabet „Hedebruget“ ville stige, såfremt man gik over til at yde et fast opdyrkningstilskud pr. ha, og jeg kan under de forhåndenværende forhold ikke anse det for rimeligt at gå ind i en nyordning, der vil afskære bevillingsmyndighederne fra hvert år at tage stilling til selskabets samlede tilskud, således som det nu sker ved en opdeling i et fast ordinært og et varierende ekstraordinært tilskud.

Iøvrigt forstod jeg på det ærede medlem, at han havde megen sympati for hedeopdyrkingen og megen sympati for de mennesker, der lægger et stort og betydningsfuldt arbejde ude på heden, og mente, at

det fortjente statens støtte og påskønnelse. Jeg vil erklære mig fuldkommen enig med det ærede medlem. Med det kendskab, jeg har til mange af de mennesker, der dyrker heden op og skaffer sig en bedrift derude, må jeg indrømme, at jeg nærer stor beundring for deres slid, og det fortjener påskønnelse af samfundet, at disse mennesker gennem deres arbejde gør færdrelandet både større og rigere. Jeg forstod, at det ærede medlem og jeg i virkeligheden har det samme syn på de mennesker, der arbejder derude, og derfor også må have det samme ønske om, at der ydes støtte til deres virksomhed, og jeg kan ganske tiltræde, at man søger at vedligeholde den i det omfang, som omstændighederne tillader og pengenes forekomst gør det muligt. Iøvrigt har jeg til hensigt at optage en forhandling med „Hedebruget“s ledelse om hele dette fordelingsforhold i det kommende år.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh har henstillet til mig at tage spørgsmålet om betimeligheden af en revision af de tilskud, staten yder til forskellige landøkonomiske formål, op til undersøgelse, og det ærede medlem fremkom samtidig med nogle betragtninger over, på hvilke områder en revision efter hans mening kunne sætte ind. Jeg skal her indskrænke mig til at meddele, at det fremdragne spørgsmål allerede i længere tid har været under overvejelse i landbrugsministeriet, og at jeg er i forhandling med de landøkonomiske foreninger om sagen.

Iøvrigt finder jeg, at en række af det ærede medlems bemærkninger indeholder en række forstandige betragtninger, som jeg tror man må drage med ind i de overvejelser, som nu vil komme i forbindelse med ordningen af hele dette spørgsmål.

Til de af det ærede medlem hr. Kirkegaard fremsatte udtalelser om fredskovsdigerne omkring de ny erhvervede plantagearealer syd for Holstebro, skal jeg bemærke følgende:

At hegnsvoldene omkring de af statskovvæsenet erhvervede plantagearealer syd for Holstebro er betydeligt kostbarere at opføre end pigtrådshegn, det skal jeg gerne indrømme. Pigtrådshegn vil imidlertid på disse lange strækninger kræve større udgifter til tilsyn og er ret dyre at vedligeholde. Hertil kommer, at anvendelsen af så store mængder hegnsplæ og ståltråd, som der her ville blive tale om, måtte vække en vis betænkelighed under de foreliggende forhold. At digerne ikke skulle kunne stå i tørt vejr og under stærke regnskyl, stemmer ikke med statsskovvæsenets erfaringer,